

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Målene i læreplanerne er delt op i to aldersgrupper, fordi der er et rimelig langt spring fra de helt små op til de lidt større børn, så jeg synes, det er oplagt, at man opererer med to grupper.

Men derudover er der jo lagt op til, at handleplanerne skal evalueres årligt og forelægges forældrebestyrelsen, der ser på, hvordan det er gået. Når man sætter sig nogle mål og beskriver, hvad det er, man vil opnå i dagtilbuddet, er det også oplagt, at man følger op på, om man egentlig har nået det, man har sat sig som mål. Der er ikke, som nogle har været inde på, tale om en test eller en eksamen, som børnene skal igenem, men udelukkende at man skal følge op på de målsætninger, man har sat sig.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Det er selvfølgelig rigtigt, at man skal følge op på de mål, man har sat sig. Men det, vi skal passe på, er, at vi ikke stresser børnene, fordi pædagogerne føler, at der er lagt en hånd ned over dem i den enkelte institution, og der er nogle mål, de skal nå. Det kan f.eks. være kommunalbestyrelsen, der ønsker det på baggrund af lovforslaget, og derfor skal man altså passe meget på. Det er børn, vi har med at gøre, og det drejer sig altså om leg og læring.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan bare sige, at jeg er fuldstændig enig med fru Jette Baurup i, at det handler om leg og læring, og begge dele kan fint følges ad, fordi man kan lære utrolig meget, man kan lege sig til megen læring, og man kan lære meget gennem de forskellige lege.

Det, jeg synes er vigtigt at gøre opmærksom på, er, at mange pædagoger har en meget positiv tilgang til det. Ser vi på resultaterne af undersøgelsen, efter at formålsbestemmelsen blev indført i 1998, og ser vi på de erfaringer, der er fra de kommuner, der allerede har handleplaner, ser vi jo, at også pædagogerne er glade, fordi de får synliggjort det arbejde, de udfører. Når det bliver synliggjort, og der kommer en bevidsthed om det, kommer der også en anerkendelse af, at den pædagogiske indsats er afgørende for, at man når de mål, man sætter sig, så jeg er fuldstændig enig i, at der er fokus på både leg og læring.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Vi ved jo, at de problemer, som børnene eventuelt har, kan skyldes forældrenes problemer med misbrug, psykisk sygdom osv., og mener fru Eva Kjer Hansen ikke, at hvis vi skal bryde den negative sociale arv, skal vi gribe fat om ondets rod, altså tilbyde forældrene hjælp til at løse de problemer, de har, i stedet for at tro, at vi kan løse problemerne i hjemmet via læreplaner i vuggestuen?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne sige meget klart til fru Tove Videbæk, at jeg på ingen måde bilder mig ind, at læreplanerne løser de problemer, som nogle børn måtte have, uanset hvilken form for problemer det er. Men læreplanerne kan bidrage til, at man bliver opmærksom på, at her er et barn, der har nogle særlige problemer at slås med. Det kan gøre, at man holder mere øje med det og måske bliver mere bevidst med hensyn til at følge op og få afdækket f.eks. misbrugsproblemer hos forældrene, og så er det jo kommunens ansvar at sætte ind med de hjælpeforanstaltninger, der skal til for at hjælpe familien med problemerne, og finde ud af, hvad der i det hele taget skal ske.

Læreplanerne kan i sig selv ikke bryde den negative sociale arv, men jeg synes, at læreplanerne er et blandt mange redskaber til at få sat fokus på, om der er nogle, der har nogle problemer at slås med, og – som jeg netop var inde på i min ordførertale – sørge for, at der tidligt sættes ind med den hjælp, som det barn har brug for.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Fru Eva Kjer Hansen er meget optaget af at bryde den negative sociale arv, og læreplaner i daginstitutioner er netop blevet brugt som lidt af et mantra for at bryde den negative sociale arv. Men mener fru Eva Kjer Hansen ikke, at det kunne være vanskeligt for børnene i vuggestuer og børnehaver at lære en hel masse eller i det hele taget bare at trives, hvis miljøet i børnehaven er dårligt, hvis der er for lidt plads, hvis der er for få voksne, hvis der er for meget støj, osv.? Var det ikke bedre først og fremmest at tænke på at få ændret forholdene i selve børnehaven, de konkrete forhold, de konkrete omgivelser, som børnene færdes i, før man begynder at tænke på, hvad man skal putte i deres hoveder?